

2020 yılının sonu geldi.

Umarım insanlık tarihinin ileriki yıllarında böyle kötü bir yıl yaşanmaz.

Sanki bütün kötülükler 2020 yılına sığmış.

Depremler, salgınlar, ekonomik krizler, toplumsal fakirleşmeler, küçük esnafın kötüye gitmesi, emekçilerin ezilmeleri, hastalıklar, anti demokratik uygulamalar, hukuksuzluklar, kısıtlamalar, yasaklar, yolsuzluklar ve aklımıza gelebilecek tüm kötülükler 2020'de yaşandı.

Ülkemizin kötü şartlarında yakalandık. Çünkü hazırlıklı değildik.

Mesele “**güçlü ülke**” olmaktadır.

Beklenmedik anlarda devletin topluma destek olabilmesinde.

Kriz dönemlerinde devletin toplumu yıkıma uğratmamasında.

Piyasadaki fırsatçılara yol vermemesinde.

İnsanlarını krizlere boğdurmamasında.

Niye şartlar elverişli değil?

Niye ekonomik krizdeyiz?

Kamu kaynaklarımız nerede?

Devlet kasası niye tam takır?

Güçlü olmak için kasanı dolu, toplum güvende, işletmeler tıkır tıkır çalışır vaziyette, üretimler tam hız sürdürülebilir olmalı.

Bunları yapabilmişsek alınımız açık, başımız dik olur.

Demek ki; kötü günler için birikim yapılmalı.

Bu hem devlet yöneticilerinin temel hedefi, hem de bireylerin temel hedefi olmalı.

Hatta devlet yöneticilerinin asli görevi olmalı.

Kimse milletin parasını, yetim hakkını kafasına göre harcamamalı.

Ülkede olası krizleri de düşünmeli. Devlet kasası tam takır, kara bakır kalmamalı.

Değerli okuyucularım;

2020'de çekebildiğimiz kadar çile çektik.

Hayat pahalılığı alım gücümüzü azalttı.

Niye; her türlü temel gereksinimlerimize, yaşam unsurlarımıza daima zamlar geldi ve gelmeye de devam etmekte.

Dolayısıyla aynı oranda gelir olmayınca alamadık.

Biriktiremedik.

Yetinebilsek şükrettik.

Fakat; nereye kadar.

2020 gitsin.. aynı koşullarda bir daha böyle krizlerle dolu bir yıl geri gelmesin.

Hepimizin dilek ve beklentisi böyle değil mi???

Umutsuz muyuz?

Asla umutsuz olamayız.

Geleceğimize güvenle bakacağız.

Umut dolu aydınlık yarınlara yürüyeceğimiz nice yıllar geçirmemiz dileklerimizle yeni yılınızı

kutlarım...